

Samenvatting Satyarth Prakash

Noot van de vertaler, Dew Koesal

Veel mensen willen graag de Satyarth Prakash lezen. De kennis uit dit boek is waardevol voor iedereen. Deze hoofdstuksamenvatting moedigt aan om het boek verder te verkennen.

Samenvatting van Satyarth Prakash

Auteur; Swami Dayanand Saraswati

Inhoudsopgave van de volledige Nederlandse vertaling te vinden op www.backtovedas.nl

Hoofdstuk 1.	pag. 10
Hoofdstuk 2.	pag. 24
Hoofdstuk 3.	pag. 32
Hoofdstuk 4.	pag. 59
Hoofdstuk 5.	pag. 88
Hoofdstuk 6.	pag. 98
Hoofdstuk 7.	pag. 119
Hoofdstuk 8.	pag. 147
Hoofdstuk 9.	pag. 170
Hoofdstuk 10.	pag. 197
Hoofdstuk 11.	pag. 211
Hoofdstuk 12.	pag. 321
Hoofdstuk 13.	pag. 375
Hoofdstuk 14.	pag. 437

Inhoudsopgave van de samenvatting

Onderstaand vindt u een gestructureerd overzicht van de hoofdstukken die in de samenvatting aan bod komen. Elk hoofdstuk behandelt een specifiek thema, waarbij de paginanummers een duidelijk beeld geven van de opbouw en volgorde van de onderwerpen.

1. **Een heilig gebed** pag. 5
Dit hoofdstuk richt zich op de spirituele betekenis van gebed, waarbij het belang van het aanspreken van God met de naam AUM centraal staat. Het idee van één allesomvattende goddelijke kracht wordt uitgelicht, evenals de oorsprong en betekenis van verschillende godsnamen.
2. **Opvoeding van kinderen** pag. 7
Hier wordt de nadruk gelegd op het belang van opvoeding en de rol die deze speelt in de ontwikkeling van het kind binnen de spirituele en morele context van de traditie.
3. **Opleiden** pag. 8
Dit onderdeel behandelt de waarde en betekenis van scholing en opleiding, met aandacht voor persoonlijke groei en kennisoverdracht.
4. **Terugkeer naar huis en het gehuwde leven** pag. 10
De overgang van studie naar het gezinsleven wordt besproken, met aandacht voor verantwoordelijkheden en waarden in het huwelijk.
5. **Vanprasth en Sanyas** pag. 12
Dit hoofdstuk gaat in op de levensfasen van terugtrekking uit het wereldse leven en het streven naar spirituele verdieping.
6. **Raja Dharma – De Wetenschap van het Regeren** pag. 14
Hier wordt de kunst en wetenschap van het besturen van een samenleving behandeld, met nadruk op rechtvaardigheid en moreel leiderschap.
7. **God en de Veda's** pag. 17
De relatie tussen God en de Veda's wordt uitgediept, evenals de betekenis van deze geschriften binnen de traditie.
8. **Kosmologie** pag. 19
Dit onderdeel belicht de structuur van het universum volgens de spirituele leer en de plaats van de mens daarin.
9. **Kennis en onwetendheid, verlossing en gehechtheid** pag. 21
De tegenstelling tussen kennis en onwetendheid en het belang van bevrijding van gehechtheid komen in dit hoofdstuk aan bod.
10. **Gedrag, wenselijk en onwenselijk, dieet, geboden en verboden** pag. 23
Normen voor gewenst en ongewenst gedrag, evenals richtlijnen over voeding en leefregels, worden hier besproken.
11. **De neergang van de Vedische traditie en de opkomst van sektarisme** pag. 25
In dit hoofdstuk wordt ingegaan op het verval van de oorspronkelijke traditie en de opkomst van verschillende stromingen en sekten.
12. **Expositie en weerlegging van Charvaka, Boeddhisme en Jainisme** pag. 29
Er wordt een overzicht gegeven van deze filosofische stromingen, met daarbij een kritische bespreking vanuit het perspectief van de samenvatting.
13. **Kritische beschouwing van het Christendom** pag. 32
Dit hoofdstuk biedt een kritische analyse van het Christendom, waarbij overeenkomsten en verschillen met de eigen traditie worden belicht.
14. **Kritische beschouwing van de Koran en de islamitische tradities** pag. 35

Tot slot wordt er stilgestaan bij de islamitische leerstellingen en gebruiken, eveneens in een kritische context geplaatst.

Hoofdstuk 1 Een heilig gebed

De Betekenis van AUM

In dit hoofdstuk wordt de diepere betekenis van AUM toegelicht. AUM wordt beschouwd als de hoogste en meest omvattende naam van God. Hoewel er miljoenen andere namen bestaan om God aan te duiden, zijn deze allemaal ondergeschikt aan AUM. Dit benadrukt het unieke en allesomvattende karakter van AUM binnen de spirituele traditie.

Het Concept van Eén God

Het idee dat er meerdere goden zouden bestaan, zoals Indra, Vishnu, Brahma en anderen, wordt in dit hoofdstuk weerlegd. Al deze namen verwijzen niet naar verschillende goden, maar naar specifieke aspecten, kenmerken, krachten of eigenschappen van één en dezelfde macht: AUM. Deze benadering onderstreept dat alles uiteindelijk terug te voeren is op één bron.

De Honderd Namen van God

In dit hoofdstuk worden honderd namen en woorden besproken die ons vaak bekend voorkomen, maar waarvan we de ware, etymologische betekenis meestal niet kennen. Door mythologisering en onwetendheid zijn er verschillende denkbeelden ontstaan, terwijl het begrip van de oorsprong van deze namen vaak ontbreekt. Uit elke groep van tien namen wordt één naam uitgelicht die we regelmatig horen:

- Ishwar: Degene wiens macht en kracht oneindig is.
- Vishnu (Vishr = doordringen): Degene waarvan het universum is doordrongen, bezield en onbezield.
- Paramatma (para = groot, atma = ziel): Degene die heiliger is dan de individuele ziel, subtieler en machtiger dan deze ziel en materie. Hij dringt door in de ziel en controleert haar.
- Rahu (rah = vermijden, afwijzen): Hij die zonder vermenging van iets anders bestaat. Hij wijst slechten af en bevrijdt anderen uit de handen van het kwaad.
- Guru (Gri = spreken): De meester van alle ware kennis en onderwijs, die het ware woord heeft geopenbaard aan het begin van de wereld. Hij is de meester van alle eerdere meesters zoals Agni, Vayu, Aditya, Angira en Brahma. Volgens de Yoga Shastra is hij onsterfelijk en wordt door tijd niet beïnvloed.
- Yogashastra Samadi 26: "Hij is de meester van zelfs de meest oude meesters. Hij is onsterfelijk. Tijd heeft geen invloed op hem."
- Brahma (brihi = ontwikkelen, vermenigvuldigen): Hij die de wereld heeft geschapen en deze vermenigvuldigt.
- Ganesha (Gana = gastheer, isha = heer): Heer der heeren. Dit verwijst niet naar het beeld van een kind met een olifantenhoofd. AUM is de heer der heeren; wij zijn te gast op aarde. Net zoals je gasten ontvangt in je huis, ontvangt God ons in zijn universum.
- Lakshmi (Laksh = kijken en merken): Hij die het hele universum kan zien en begiftigt het met voortreffelijke tekens of eigenschappen, zoals lichamen met ogen en oren,

bomen met bladeren en vruchten, vloeistoffen en vaste materie met verschillende kleuren. Hij ziet dit alles en is de mooiste, het Opperhoofd, bron van de Veda's, Yogi's en wijzen.

- Purusha (Pri = vullen, onderhouden): Degene die het hele universum vult.
- Shiva: Degene die allervrij is en geluk schenkt aan allen.

Hoofdstuk 2 Opvoeding van kinderen

Voor een goede opvoeding van een kind zijn drie essentiële leraren nodig: de vader, de moeder en een leermeester. Van deze drie is de invloed van de moeder op het kind het grootst; haar gezonde invloed weegt zwaarder dan die van anderen. Het is van groot belang dat de moeder geleerd is, aangezien haar taak begint ruim voor de conceptie van het kind. Al vóór de verwekking gelden er specifieke regels: na de menstruatie is gemeenschap toegestaan van de 5e tot en met de 16e dag, met uitzondering van de 11e en de 13e dag van de maand waarin de maan halfvol is. Dit betekent dat er tien nachten overblijven waarin gemeenschap mogelijk is.

Ouders dragen de verantwoordelijkheid om bij hun kinderen een innerlijke drang naar kennis te ontwikkelen. Ze moeten hun kinderen leren het goede gezelschap op te zoeken, de zintuigen te beheersen, en belangrijke eigenschappen als waarheidslievendheid, moed, geduld en opgewektheid bijbrengen.

Het is eveneens noodzakelijk dat kinderen worden geleerd zich te wapenen tegen alles wat bijgeloof in de hand werkt. Bijgeloof staat haaks op ware religie en wetenschap. Kinderen moeten dus niet geloven in voorstellingen van zaken als spoken (Bhuts) en geesten (preta). 'Preta' betekent in het Sanskriet letterlijk 'dood lichaam', terwijl 'bhuta' verwijst naar iemand die is overleden.

Wanneer kinderen niet de juiste opvoeding krijgen, worden ze vatbaar voor angsten en bangmakerij. Hierdoor kunnen ze gemakkelijk ten prooi vallen aan oplichters en kwakzalvers, zoals zogenaamde pandits, die beweren met toverspreuken allerlei kwalen te kunnen genezen.

De termen 'Bhuta' en 'Pretha' worden in dit hoofdstuk nader toegelicht. Ook wordt uitgelegd hoe astrologen mensen misleiden. Verder wordt de onzin van de Shitla en beschermende amuletten besproken, die zogenaamd bescherming tegen het kwaad zouden bieden. Vandaar dat dit hoofdstuk 'Matriman en Pitriman' wordt genoemd. De moeder dient het kind te onderwijzen vanaf de geboorte tot het vijfde levensjaar. Daarna ligt deze taak tussen het zesde en het achtste jaar bij de vader. Vanaf het negende jaar dient het kind onderwijs te ontvangen van de Dwijas, de leden van de drie hogere klassen. Deze Dwijas worden 'de tweegeborenen' genoemd vanwege hun grote kennis en cultuur; de eerste geboorte is lichamenlijk, de tweede is spiritueel. De drie hogere klassen zijn: Brahmans, Kshatriyas en Vaishyas. Voor meer details hierover wordt verwezen naar hoofdstuk 4.

In de Taitreya Upanishad staat: vaders, moeders en mentoren behoren hun kinderen en leerlingen altijd goed advies te geven. Ze dienen hen aan te moedigen deugdzaam te zijn en ondeugd te vermijden. Kinderen moeten altijd leren de waarheid te spreken en mogen nooit vertrouwen op huichelaars of mensen van laag karakter.

Hoofdstuk 3 Opleiden

De belangrijkste taak van ouders is hun kind op te voeden tot een persoon met een nobel karakter, verfijnde manieren en zelfbeheersing. Het uiteindelijke doel is dat het kind uitgroeit tot een evenwichtig en verantwoordelijk mens.

Begin van het onderwijs

Vanaf het achtste levensjaar gaan zowel jongens als meisjes naar school. Tijdens de opleidingsjaren wordt een strikte scheiding tussen de seksen gehanteerd. Opmerkelijk is dat kinderen uit zowel de hogere als lagere klassen hetzelfde onderwijs ontvangen, waardoor gelijke kansen voor iedereen worden nagestreefd. Een belangrijk onderdeel van de opleiding is het uit het hoofd leren van de Gayatri mantra, inclusief de betekenis ervan.

De vijf dagelijkse verplichtingen

Na het aanleren van de mantra worden de kinderen onderwezen in de vijf dagelijkse verplichtingen:

1. Aandacht en meditatie gericht op God.
2. Het uitvoeren van Aghnihotra en het vervullen van plichten tegenover geleerden.
3. Zorg dragen voor ouders en andere wijze en rechtvaardige mensen.
4. Plichten tegenover dieren, waaronder het verzorgen en beschermen van deze wezens.
5. Verantwoordelijkheden tegenover mentoren op het gebied van menselijkheid en andere gasten.

Brahmacharya en de drie niveaus

Het concept Brahmacharya, oftewel het streven naar celibaat en zelfbeheersing, wordt behandeld in drie niveaus. Er wordt gesteld dat wie Brahmacharya op het hoogste niveau tot het 48ste levensjaar volhoudt, mogelijk een uitzonderlijk hoge leeftijd kan bereiken, tot wel 400 jaar. Ook worden de drie levensfasen van het menselijk lichaam besproken. Belangrijk is dat het celibaat uit vrije wil moet worden gekozen, omdat het bijzonder uitdagend is om volledig vrij van ondeugd te leven. In dit kader worden ook de Yama's en Niyama's uit de Yoga Shastra besproken.

Yama's: Universele leefregels

- Geweldloosheid
- Waarachtigheid
- Kuisheid
- Niet stelen
- Beheersing van begeerte

Niyama's: Individuele leefregels

- Tevredenheid
- Reinheid van lichaam en geest
- Disciplineren van lichaam en geest

- Zelfstudie en bevordering van kennis
- Overgave en vertrouwen in een hogere macht

Studie van de Veda's en onderwijstaak van Brahmanen

Het bestuderen van de Veda's wordt aangemoedigd, omdat dit leidt tot een rechtvaardig leven. Brahmanen hebben de taak de overige klassen te onderwijzen, en het wordt toegelicht waarom zij leven van aalmoezen.

De acht vormen van bewijs

In dit hoofdstuk worden de acht methoden van bewijsvoering besproken:

- Directe waarneming
- Gevolgtrekking
- Analogie
- Getuigenis
- Itihas (geschiedenis)
- Deductie
- Mogelijkheid
- Ontkenning

Sanskrietbegrippen en studieschema

Er volgt een uitleg van belangrijke Sanskrietbegrippen die essentieel zijn voor studie en juist begrip, zoals karma en guna, om inzicht te krijgen in de ware aard der dingen. Ook wordt een gestructureerd studieschema gepresenteerd, beginnend met klanken en grammatica.

Boeken en bronnen van kennis

Naast de juiste boeken, zoals de Shastra's, Upanishads, Veda's en Up-veda's, worden ook valse boeken benoemd. Het doel is om de juiste kennis te vergaren en te onderscheiden van onjuiste informatie. De Veda's zijn toegankelijk voor iedereen, inclusief vrouwen en mensen uit alle klassen. Kennis wordt gezien als een onuitputtelijke bron die alleen maar toeneemt wanneer deze wordt gedeeld.

Hoofdstuk 4 Terugkeer naar huis en het gehuwde leven

Gelijke eer na de studie

Wanneer vrouwen en mannen hun studie hebben afgerond en thuishkomen, ontvangen zij dezelfde eer en waardering. Dit benadrukt het belang van gelijkwaardigheid tussen de seksen in deze levensfase.

Huwelijk en familierelaties

Er gelden duidelijke regels over de keuze van een huwelijkspartner. Zo mag een partner niet tot de zesde graad familie van de moeder behoren. Verder worden er tien soorten families genoemd waarmee het beter is geen huwelijksband aan te gaan. Zowel de voordelen als nadelen van een huwelijk met een bekende of onbekende partner worden besproken.

Leeftijd en vrije keuze bij het huwelijk

Voor meisjes wordt de ideale huwelijksleeftijd gesteld tussen 16 en 24 jaar, en voor mannen tussen 24 en 48 jaar. De beste huwelijken zijn die waarin beide partijen vrij voor elkaar kiezen. Ook wordt opgemerkt dat een vrouw die 36 keer achtereen menstrueert, in staat wordt geacht te trouwen, maar dat het geen verplichting is.

Het Swayamvara-huwelijk wordt genoemd als ideaal, waarbij partners bij elkaar passen op het gebied van kennis, karakter, schoonheid, leeftijd, familie, status en lichaamsbouw.

Kastenstelsel en sociale mobiliteit

In dit hoofdstuk wordt uitvoerig ingegaan op het kastenstelsel. Het wordt benadrukt dat iedereen de positie van Brahmaan kan bereiken; het is geen geboorterecht, maar een status die wordt verworven door het ontwikkelen van verheffende eigenschappen en kwaliteiten. Men kan zowel degraderen als opklimmen in klasse, afhankelijk van het gedrag en karakter.

Kenmerken van een Brahmaan

Een Brahmaan wordt gekenmerkt door het bestuderen van ware wetenschap, het praktiseren van brahmacharya, het uitvoeren van homa, het altijd strijden voor de waarheid, het verspreiden van ware kennis, het leiden van een kuis leven, het uitvoeren van de vijf dagelijkse plichten en het verrichten van andere werken ten bate van de gemeenschap. Een Brahmaan wordt dus herkend aan zijn daden, niet aan geboorte of uiterlijke kenmerken.

De vier klassen volgens de Veda's

- Brahmaan: Leider van de mensen, onderwijzer van de andere klassen.
- Kshatriya: Beschermmer van het volk, regeerder, koning, militair of politie.
- Vaishya: Handelaar die de wereld bereist en zorgt voor goederen voor de mensen.
- Shudra: Degene met weinig of geen onderwijs, geschikt voor functies in de dienstverlening.

Karaktereigenschappen en plichten

De Brahmaan of Brahmaani dient vijftien karaktertrekken en bekwaamheden te ontwikkelen. De Kshatriya kent elf plichten en kwalificaties, terwijl de Vaishya zes plichten heeft. Voor de Shudra geldt dat hij in zijn levensonderhoud kan voorzien door trouwe dienst aan de andere drie klassen te verlenen.

Partnerkeuze en gezinsvorming

Het hoofdstuk beschrijft uitgebreid hoe men tot de juiste partnerkeuze kan komen. Ook wordt er aandacht besteed aan het verwekken van een kind van superieure standaard en vindt de ceremonie van naamgeving plaats op de elfde dag na de geboorte.

Vijf dagelijkse plichten

De vijf dagelijkse plichten worden uitvoerig en in detail beschreven.

Kenmerken van een bedrieger

Ten slotte worden de kenmerken van een bedrieger besproken, zodat men alert kan zijn op onoprechte personen binnen de gemeenschap.

Hoofdstuk 5 Vanprasth en Sanyas

De vier fasen van het leven

Het leven wordt in vier stadia onderverdeeld, elk met zijn eigen kenmerken en verantwoordelijkheden:

- Brahmacharya: Dit is de periode van het studentenleven, waarin men zich richt op studie en het vergaren van kennis, los van familiebanden en materiële bezittingen.
- Grihastha: In deze fase leidt men een gehuwd leven, gericht op familie, werk en maatschappelijke verantwoordelijkheden.
- Vanprasth: Deze fase begint wanneer de zoon zelf vader is geworden. De Vanprasth richt zich op het onderwijzen van anderen, cultiveert een rustige geest en is vriendelijk tegenover iedereen.
- Sanyasi: Dit is de fase van afstand nemen van het wereldse, doorgaans ingaand vanaf het 75e levensjaar, indien men honderd jaar leeft.

Kenmerken van de Vanprasth en Brahmacharya

De Vanprasth besteedt zijn tijd aan het overdragen van kennis en het begeleiden van anderen. Hij staat bekend om zijn kalme geest en vriendelijkheid. De Brahmacharya is juist onthecht van familie en bezit, en richt zich volledig op persoonlijke ontwikkeling en studie.

De Sanyasi-fase: Ingang en karakter

De overgang naar de Sanyasi-fase kan op drie momenten plaatsvinden:

- Na het doorlopen van de voorgaande fasen, met name vanuit de Vanprasth-fase.
- Rechtstreeks vanuit de Grihastha-fase.
- Vanuit de Brahmacharya-fase, wat enkel is weggelegd voor degenen met perfecte kennis en volledige beheersing van de geest.

In dit hoofdstuk worden verzen uit de Kath Upanishad, Mundak Upanishad en Chandoya Upanishad aangehaald. De Satpatha Brahmana beschrijft de Sanyasi als iemand die wereldse roem, macht, plezier en gehechtheid aan het huiselijk leven afwijst. De plichten van de Sanyasi worden verder uiteengezet door Manu. Kenmerkend zijn de staf, waterdrager en okerkleurige kleding die de Sanyasi draagt.

Plichten en levenshouding van de Sanyasi

De Sanyasi beoefent pranayama om zintuigen, gedachten en ziel te zuiveren. Hij streeft ernaar alle aardse verlangens los te laten en zuiver te zijn in denken en voelen.

Leefregels en deugdzaamheid

Tien leefregels worden genoemd die door iedereen, maar vooral door de Sanyasi, moeten worden nageleefd. De ware Brahmacharya is degene wiens kennis volmaakt is, die deugdzaam leeft en zich richt op het verrichten van goede daden.

Misverstanden en essentiële taken van de Sanyasi

Het hoofdstuk bespreekt onwaarheden over het leven van een Sanyasi en benadrukt de taken die hij wél moet uitvoeren:

- Het perfectioneren van het lichaam.
- Het zich eigen maken van kennis en cultuur.
- De beschrijving van het familie- en gezinsleven.
- Meditatie en concentratie op diepzinnige onderwerpen, evenals het vervolmaken van het karakter.
- Het verspreiden van kennis van de Veda's.
- Het bevorderen van lichamelijke, sociale, geestelijke en spirituele vooruitgang van de mens.

Hoofdstuk 6 Raja Dharma – De Wetenschap van het Regeren

De vier klassen en Raja Dharma

Na de uiteenzetting over de vier klassen van mensen wordt Raja Dharma geïntroduceerd als de wetenschap van het regeren. In dit hoofdstuk worden verzen uit de Rig Veda en Atharva Veda aangehaald om de principes van goed bestuur te onderbouwen.

De Kshatriya als heersende klasse

De Kshatriya-klasse, mits zij de kwaliteiten van een Brahmaan bezitten, is bestemd om het land te regeren. Het bestuur van het land is gebaseerd op drie assemblees, elk met een eigen functie:

- Religieus
- Wetgevend
- Onderwijs

Absolute macht voor de koning of heerser bestaat niet; zowel de koning als de assemblee staan onder controle van het volk. De koning dient verlicht te zijn, nobele kwaliteiten en karakter te bezitten, rechtvaardig en onpartijdig te zijn, goed onderlegd en een vriend van allen.

Belangrijke functies binnen de staat

De vier voornaamste functies binnen de staat zijn:

- Hoofd van de strijdkrachten
- Hoofd van de burgerlijke regering
- Minister van Justitie
- De koning – als hoogste gezag

Van deze functionarissen wordt verwacht dat zij de Veda's uit het hoofd kennen, vertrouwd zijn met alle wetenschappen en filosofie, vroom zijn, perfecte beheersing hebben over hun verlangens en passie, en een nobel karakter bezitten.

Rechtspraak en kennis

Degenen die recht spreken, hebben kennis van de Rig, Yajur en Sama Veda, beschikken over scherpe logica, beheersen de taal, zijn vertrouwd met de wetenschap van religie, tonen zelfbeheersing en hebben een eerlijk karakter.

Kwaliteiten en taken van de politieke assemblee

Leden van de politieke assemblee onderscheiden zich door:

- Kennis en toepassing van goede daden
- Kennis van rust en meditatie
- Kennis van de Veda's

- Rechtschapenheid
- Beheersing van de zintuigen

Yoga wordt beoefend om zelfcontrole te ontwikkelen.

Ondeugden en karaktervorming

Het hoofdstuk beschrijft tien ondeugden die voortvloeien uit liefde voor plezier en zeven ondeugden die ontstaan uit woede.

Kwaliteiten en taken van ministers

De kwaliteiten van ministers en leden van de assemblee worden besproken, evenals hun specifieke taken en verantwoordelijkheden.

Staatsinkomen en belastinginning

Volgens Manu VII dient het staatsinkomen door betrouwbare mensen geïnd te worden, mensen met een uitmuntend karakter die als vaders van het volk handelen. Tijdens oorlog mag de koning zijn taken niet verwaarlozen. Er wordt duidelijk aangegeven wie in tijden van oorlog niet aangevallen mogen worden: kinderen, ouderen, gewonden en verdrietigen. Ook wordt beschreven hoe krijgsgevangenen behandeld dienen te worden.

Adviezen worden gegeven over het bestrijden van vijanden. De koning die zich met toewijding inzet voor het welzijn van het volk, verkrijgt het eeuwige leven.

Democratie en volksinspraak

Er wordt een uitgebreide methode beschreven waarbij de mening van het volk per dorp uiteindelijk in de assemblee terechtkomt, wat een vorm van directe democratie is.

Belasting en welzijn

De wijze van belastinginning wordt besproken; belasting moet geluk brengen voor zowel de regeerders als de geregeerden. Het bevorderen van het geluk van de onderdanen is de hoogste plicht van de koning. Er worden zes maatregelen genoemd die de koning kan toepassen wanneer zich een probleem voordoet.

Oorlog en eerbetoon

De aanpak van oorlogvoering en de benodigde materialen worden besproken. Wanneer de koning een vijand heeft overwonnen, dient hij deze te eren met geschenken zoals edelstenen en andere waardevolle zaken.

Vriendschap en het dagelijks leven van de koning

Manu VII behandelt de kwalificaties van een vriend en beschrijft hoe de koning zijn dag behoort te beginnen.

Rechtspraak en geschillen

Het hoofdstuk behandelt de rechtspraak en benoemt achttien redenen voor een geschil. Ook worden de geschiktheid en rol van getuigen in het proces besproken.

Hoofdstuk 7 God en de Veda's

De aard van God volgens de Veda's

In zowel de Rig Veda als de Yajur Veda wordt het begrip Devata uitgelegd als elk object of persoon die bruikbare of briljante eigenschappen bezit. Er wordt benadrukt dat in geen van de vier Veda's sprake is van het bestaan van meer dan één God; het tegenovergestelde wordt juist gesteld. Het is dan ook onjuist om Devata te vertalen als, of gelijk te stellen aan, de almachtige God.

Gods openbaring en kenbaarheid

Uit Rig Veda X, 48 en X, 48,5 blijkt dat God via de mantra's rechtstreeks tot de mens spreekt en zo zijn eigenschappen en kwaliteiten onthult. Hoofdstuk 7 stelt dat wij God kunnen kennen door direct bewijs via de vijf zintuigen en het directe kennen van de geest.

Kenmerken van God

God wordt beschreven als alomtegenwoordig en alwetend. In dit hoofdstuk wordt verder uitgelegd dat God zowel rechtvaardig als genadig is. Omdat God vormloos is, kan hij overal tegelijkertijd aanwezig zijn. Een God met een lichaam zou onderworpen zijn aan honger, dorst, warmte, koude, ziekten en andere onvolkomenheden, wat strijdig is met zijn volmaaktheid.

Stel dat God een lichaam zou hebben gehad, dan zou er een andere entiteit nodig zijn om de organen van dat lichaam – zoals ogen, oren, handen en voeten – te vormen. Zelfs als men zou beweren dat God zijn eigen lichaam kan maken, dan moet hij eerst vormloos zijn geweest voordat hij dat kon doen.

Het begrip almacht

Hoewel God als almachtig wordt beschouwd, wordt in dit hoofdstuk duidelijk gemaakt dat dit niet betekent dat God absurde dingen kan doen, zoals zichzelf vernietigen of een andere God gelijk aan zichzelf scheppen. Gods almacht houdt in dat hij geen tussenpersonen, boodschappers of profeten nodig heeft om de mensheid te vertellen wie hij is of hoe hij gevonden kan worden. Deze kennis is door God geopenbaard in de Veda's, en het is de taak van de mens om deze te bestuderen.

Hoe kunnen wij God vinden?

Het hoofdstuk legt uit hoe wij God kunnen vinden en dichterbij hem kunnen komen. Dit kan door God te prijzen om zijn kwaliteiten, zodat we ons eigen karakter en onze eigenschappen kunnen hervormen. God prijzen houdt in dat we zowel zijn positieve als zijn negatieve eigenschappen erkennen.

- Positief: Het Opperwezen is overal, vormloos, eeuwige energie, almachtig, puur, perfect, alomtegenwoordig, de inwendige controleur van allen, heerser van alles, eeuwig, zelfbesturend en oneindig.
- Negatief: God heeft geen lichaam, is ongeboort, ondeelbaar, heeft geen zenuwen of bloedbanen, begaat nooit een zonde, en kent geen pijn, verdriet of onwetendheid.

De rol van gebed en inspanning

De mantra's van de Yajur Veda geven aan hoe en voor welke doelen men tot God kan bidden, bijvoorbeeld voor licht in het hart, oneindige energie, het aantrekken van goede gedachten, het opwekken van rechtvaardige gedachten, verlangen naar puurheid, ware kennis en een geest vrij van onwetendheid. Een gebed tot God kan echter pas nadat men zijn uiterste best heeft gedaan om het gewenste doel te bereiken; God helpt alleen als je je best doet.

Yoga, Upasana en eenwording met God

Swami Dayanand beschrijft in dit hoofdstuk dat de mens door beoefening van de acht delen van Yoga in verbinding kan komen met het Opperwezen. Daarbij worden ook de vijf Yama's en Niyama's besproken, evenals Pranayama, de wijze van Upasana en Samyama – het één worden met de hoogste ziel.

God en incarnatie

Volgens dit hoofdstuk neemt God nooit een vorm aan en incarneert hij niet. Dit is ook niet nodig, want hij doordringt het universum al volledig. Uitleg wordt gegeven over het verschil tussen het doordringen en het doordrongene. Personen die beweren dat God als Krishna, Ram of Jezus op aarde is verschenen, hebben volgens deze visie geen kennis van de Veda's en zijn verstrikt in sektarische denkbeelden en onwetendheid.

Zonde en herstel

Over zonden wordt gesteld dat deze niet worden vergeven of afgekocht. Zonden kunnen alleen worden hersteld door er positieve daden tegenover te stellen. Bidden voor vergeving is niet mogelijk, en niemand kan namens iemand anders bij God om vergeving vragen.

De ziel volgens de Veda's

Het hoofdstuk gaat uitgebreid in op de ziel. Volgens de Veda's heeft de ziel een vrije wil, maar is ze onderworpen aan de heilige wetten van oorzaak en gevolg, plezier en pijn. Net als de oermaterie en God zelf is de ziel zonder begin en eeuwig, en niet geschapen. Alleen het lichaam en de organen zijn door God gemaakt. De menselijke ziel heeft eigenschappen die vergelijkbaar zijn met die van God, en het is door het lichaam dat we in staat zijn om God te leren kennen.

Hoofdstuk 8 Kosmologie

Ontstaan, Bestaan en Oplossing van het Universum

In het begin was er alleen duisternis. Vanuit deze leegte heeft de superieure Geest, gebruikmakend van de oermaterie, het zichtbare universum geschapen. God is hierbij de werkelijke oorzaak die alles tot stand brengt, terwijl prakriti – de oergrondstof – als materiële oorzaak functioneert. Prakriti is zonder begin en eeuwig. Het is God die we moeten zoeken en naar wie ons verlangen uitgaat.

Eigenschappen van Prakriti

Prakriti bestaat uit drie in gelijke mate voorkomende delen, de zogeheten guna's:

- Satva: het deel dat evenwicht en intellect bevordert
- Rajas: het deel dat passie en activiteit opwekt
- Tamas: het deel dat vertragende, drukkende onwetendheid veroorzaakt

Prakriti brengt wijsheid (buddhi) en individualiteit (ahamkara) voort.

Drie Oorzaken voor het Bestaan van het Universum

- De effectieve oorzaak: Degene die iets teweegbrengt, namelijk God en de ziel/mens.
- De materiële oorzaak: Nodig om een verandering teweeg te brengen, maar zonder eigen intelligentie.
- De gemeenschappelijke of noodzakelijke oorzaak: Instrumenten zoals kennis, kracht, handen, gereedschappen, tijd en ruimte.

De Schepping en Haar Doel

Voor de creatie bestaat het universum in een subtiele, onzichtbare oervorm. Na desintegratie of oplossing keert alles terug naar deze vorm. Het doel van de schepping is de zielen de mogelijkheid te bieden om ervaringen op te doen. Het idee dat de wereld slechts een poel van ellende zou zijn, wordt weerlegd: er is altijd meer geluk dan ellende, maar niet iedereen herkent of ervaart geluk als zodanig. De Schepper biedt met de schepping ook de mogelijkheid aan pure zielen om verlossing te bereiken en in zaligheid te verkeren; zonder schepping zouden deze zielen als het ware in een diepe slaap en bewegingloos zijn.

De cyclus van schepping en desintegratie dient bovendien om zielen uit vorige scheppingen de kans te geven te genieten van het resultaat van hun daden, goed of slecht.

Eigenschappen van God, zoals rechtvaardigheid, genade en kracht, krijgen pas betekenis wanneer er sprake is van schepping. Elke creatie lijkt op de vorige, en zo zal het ook met de volgende zijn.

De Eerste Mensen en Hun Verspreiding

Volgens Swamiji worden de eerste lichamen van de mens rechtstreeks door God gevormd. Daarna ontstaat voortplanting. Er worden honderden en duizenden mensen geschapen, die afhankelijk van hun verdiensten een lichaam van mens, dier of plant krijgen. De eerste mensen verschijnen in de omgeving van Tibet, in het gebied Trivishtap. Er ontstaat een conflict tussen twee groepen: de goeden, de Arya's, en de slechten, de Asura's. Uiteindelijk

migreren de Arya's uit Tibet naar het huidige India (Bharat), dat dan nog onbewoond is. De wereld is volgens deze visie een miljard negenhonderdzesstig miljoen jaar geleden geschapen.

Kennis van Atomen en Moleculen

De theorie van atomen (paramanus) en moleculen wordt uitgelegd, evenals hoe vuur, vloeistof en aarde ontstaan. De elementen en hun atomaire en moleculaire samenstellingen worden besproken.

Astronomische Inzichten uit de Veda's

De Yajur Veda vermeldt dat de aarde om de zon draait en dat de zon zijn eigen baan heeft. De Atharva Veda geeft uitleg over het ontstaan van dag en nacht door de draaiing van de aarde naar de zon. De zon wordt aangeduid als Bradhna, wat betekent dat de zon honderdduizend keer groter is dan de aarde.

Andere Werelden en Hun Bewoners

Volgens de Satapatha Brahman bestaan er andere werelden, die waarschijnlijk bewoond worden door wezens die vergelijkbaar zijn met mensen. God scheidt immers niets nutteloos; het zou zinloos zijn om talloze andere werelden te scheppen als ze onbewoond zouden zijn. De Vedische kennis wordt op dezelfde wijze op deze werelden geopenbaard als op aarde.

Hoofdstuk 9 Kennis en onwetendheid, verlossing en gehechtheid

Kennis uit de Yayur Veda en Rig Veda

De Yayur Veda en Rig Veda vormen de basis voor het begrip van kennis en onwetendheid in dit hoofdstuk. Onwetendheid, of Avidya, kent verschillende vormen, zoals het idee dat wereldse zaken altijd blijven bestaan, het najagen van lust en schijnheiligheid, het ervaren van overmatige seksualiteit als bron van geluk, en het aannemen van zielloze materiële objecten als werkelijkheid.

De rol van handelingen en de ziel

De mens kan niet zonder het verrichten van handelingen. Alleen rechtvaardige handelingen leiden tot verlossing. Het lichaam en de geest zijn op zichzelf dode materie; zij voelen geen hitte of kou. Het is het bewustzijn dat deze sensaties ervaart. De ziel denkt, weet, onthoudt en is het principe dat daadwerkelijk geniet of lijdt. De instrumenten van de ziel zijn het lichaam, de zintuigen, het denken en het zenuwstelsel. De ziel is de eigenlijke doener en oogst de vruchten van haar daden, terwijl God als getuige optreedt en beloont.

De verhouding tussen ziel en Brahma

De ziel is nooit identiek aan Brahma, omdat zij niet de kwaliteiten van alwetendheid of alomtegenwoordigheid bezit. Swamiji verwerpt de Vedantische visie waarin de ziel en Brahma als één worden gezien. Brahma is puur en altijd waarachtig, terwijl de ziel onwaarheid en onwetendheid kent. Daarom kunnen zij volgens Swamiji nooit één zijn.

Gehechtheid en verlossing

De ziel verlangt naar verlossing van pijn en ellende, op zoek naar gelukzaligheid en een leven in God. De leefregels van de Yoga, de Yama's en Niyama's, bieden richtlijnen om deze verlossing te bereiken. Het negeren van deze regels leidt tot gehechtheid. Ook na verlossing behoudt de ziel haar individualiteit en identiteit.

God is overal en doordringt alles. Een verlost ziel, begiftigd met perfecte kennis en gelukzaligheid, is vrij om in God te verkeren zonder enige belemmering. Hoewel het geen fysiek lichaam meer heeft, behoudt het zijn natuurlijke krachten, activiteiten en eigenschappen, zoals horen, voelen, zien, proeven, ruiken en denken.

De aard van verlossing

Verlossing betekent niet dat de ziel oplost in het niets. Het houdt in dat de ziel bevrijd is van het begaan van zonden, geen verdriet meer kent en volledig geniet van het geluk in de aldoordringende God. Swamiji verwijst hierbij naar verschillende zieners, zoals Badri, de vader van Vyasa, en de leraar Jaimini, ter ondersteuning van deze visie.

Na de grote desintegratie (Mahakalpa) raakt de ziel die verlossing heeft bereikt, gescheiden van haar zaligheid en wordt opnieuw geboren om weer ervaringen op te doen. De periode van zaligheid duurt driehonderdbiljoen veertig miljard jaren (311.040.000.000.000 jaar), wat neerkomt op meer dan zesendertigduizend keer de cyclus van schepping en oplossing van

het universum. Gedurende deze tijd ervaart de ziel onafgebroken geluk en de afwezigheid van pijn en verdriet.

De ziel blijft echter eindig in haar kennis, zelfs na verlossing, maar is wel puur van aard. God maakt geen nieuwe zielen; zielen lossen niet op maar keren na hun periode van zaligheid terug in de cyclus omdat hun instrumenten eindig zijn.

De weg naar verlossing

Verlossing kan bereikt worden door het beoefenen van de Yama's en Niyama's en pranayama-technieken, door kennis van Vairagya (onthechting van de natuur) en door satak sampathi (zes soorten handelingen). Daarnaast worden vier Sadhana's (onderwijsvormen) en de Anubhandas (subsidiare middelen) besproken als hulpmiddelen om verlossing te bereiken. Ook wordt de Adhikari behandeld: de persoon die het waard is of verdient om de heilige geest te ontvangen, evenals de vijf soorten pijn (klesa's) die mensen kennen.

Andere opvattingen over verlossing

Swamiji bespreekt de visies van andere religies op verlossing en het paradijs, en stelt dat deze vormen van verlossing volgens hem niet meer dan gevangenissen zijn. In deze opvattingen mag men de hemel niet verlaten zonder de voordelen van verlossing te verliezen. Ware verlossing betekent volgens Swamiji juist volledige vrijheid: de ziel kan gaan waar zij wil, is vrij van angst, twijfel en verdriet.

Karma, wedergeboorte en herinnering aan vorige levens

Het hoofdstuk geeft ook antwoord op vragen zoals waarom wij onze vorige levens niet kunnen herinneren en waarom de een arm en de ander rijk wordt geboren. God bepaalt niet willekeurig wie in welke situatie geboren wordt; het zijn de daden uit vorige levens die dit bepalen. Onze toekomst ligt in onze eigen handen, gebaseerd op de daden die wij nu verrichten.

De reis van de ziel na de dood

Na de dood verlaat de ziel het lichaam en verblijft in de atmosfeer (Yama). Het proces van hoe de ziel het lichaam binnengaat wordt toegelicht, evenals het feit dat er meerdere levens nodig zijn om verlossing te bereiken. In de toestand van verlossing geniet de ziel van kennis en haar verblijf in de aldoordringende God, ontmoet zij andere verlost zielen en reist zij naar zichtbare en onzichtbare werelden, ook wel Swarga (de hemel) genoemd. Tot slot wordt er uitgebreid beschreven in welk lichaam de ziel uiteindelijk terechtkomt, afhankelijk van haar daden of zonden.

Hoofdstuk 10 Gedrag, Wenselijk en Onwenselijk, Dieet, Geboden en Verboden

Dit hoofdstuk behandelt hoe een mens zich op de juiste wijze kan gedragen, met nadruk op het verfijnen van karakter, spraak en omgangsvormen. Het belang van interactie met mensen die beschikken over ware kennis en vroomheid wordt onderstreept, evenals het vermijden van ongewenst gedrag dat haaks staat op deze waarden.

Begeerte en Zelfbeheersing

Centraal staan de verzen van Manu II, waarin begeerte wordt besproken. Begeerte wordt gezien als noodzakelijk voor vooruitgang in het leven, maar er wordt gewaarschuwd voor buitensporige verlangens. Het is essentieel dat de mens zich zo gedraagt dat gevoelens als angst, wantrouwen en schaamte geen kans krijgen om de ziel te verstoren. Schaamte wordt gepresenteerd als een innerlijke waarschuwing tegen verkeerde handelingen.

Leven volgens Vedische Voorschriften

Het hoofdstuk benadrukt het belang van leven volgens de Vedische voorschriften en de Smriti's, zoals onderwezen door de Vedische zieners. Vier criteria voor goed gedrag worden genoemd: de Veda, de Smriti, de praktijk van goede mensen en de goedkeuring van de eigen ziel. Daarnaast is het uitvoeren van de zestien sanskaars—rituelen gericht op het verbeteren, verfijnen en reinigen van lichaam en ziel—een voorwaarde voor een goed leven.

Respect en Sociale Hiërarchie

Het verkrijgen van controle over de zintuigen wordt gezien als een belangrijke vaardigheid; wie zijn zinnen onder bedwang heeft, ziet zijn diepste wensen vervuld. Er bestaat een volgorde van respect voor mensen, gebaseerd op:

- Juiste karakter en ware kennis
- Professionele vaardigheid
- Leeftijd
- Nobele afkomst
- Rijkdom

De positie van respect verschilt per sociale klasse: een Brahman wordt gerespecteerd op basis van opleiding en kennis, een Kshatriya op fysieke kracht, een Vaishya op rijkdom en een Shudra op levensjaren. Volgens de Yayur Veda omvat juist gedrag ook het zorgen voor vader, moeder, leraar en gasten. De Taitreya Upanishad voegt hieraan toe dat juist gedrag bestaat uit omgang met geleerden, waarheidsgetrouwen, barmhartigen en zorgzamen.

Dieet en Voedselvoorschriften

Het hoofdstuk bespreekt de vraag of een tweemaal geborene voedsel mag eten dat is bereid door een Shudra, een ongeletterde of een onwetende. Volgens Swami Dayanand is dit toegestaan, omdat de andere drie klassen zich moeten richten op kennis, staatsdienst, veehouderij, landbouw, handel en kunst. Swami wijst erop dat het voedsel hoe dan ook langs de handen van Shudra's gaat, aangezien zij verantwoordelijk zijn voor landbouw en fabriekwerk.

Volgens Manu zijn er twee factoren bepalend voor dieet: de wetenschap van moraal en religie, en de wetenschap van gezondheid. Tweemaal geboren en mogen geen vlees eten, geen wijn drinken en geen middelen gebruiken die het intellect aantasten. De koe wordt nooit gedood en haar nut voor de mens wordt uitgelegd. Ook voedsel dat is verkregen door pijn, dood, diefstal, ontrouw, fraude of hypocrisie, of dat niet past bij de lichaamsconstitutie, dient vermeden te worden.

Internationale Verbindingen en Wereldreligie

Het hoofdstuk vermeldt verder dat koningen, prinses en andere Arya's uit het oude Bharat gehuwd waren met partners uit Perzië, Amerika en Europa. Zij reisden met elektrisch aangedreven vliegschepen (Ashwatari-voertuigen) naar verre landen. In de tijd voor de Mahabharata-oorlog bestond er een wereldreligie: de Vedische religie.

De Vier Vruchten van Juist Gedrag

Door juist gedrag te ontwikkelen, kan de mens vier vruchten plukken in dit leven:

1. Het praktiseren van goedheid
2. Het verkrijgen van rijkdommen
3. De realisatie van legitieme wensen
4. Het bereiken van verlossing

Hoofdstuk 11 De Neergang van de Vedische Traditie en de Opkomst van Sektarisme

De Soevereiniteit van de Arya's vóór de Mahabharata

De Arya's waren tot de grote oorlog, de Mahabharata, de soevereine heersers van de aarde. In die tijd volgden alle koningen en landen de Vedische staats- en religieuze leer. Het woord "mantra" wordt uitgelegd als de kracht van het denken, en Arya Bhasha werd beschouwd als de meest gesproken inheemse Indiase taal.

De Oorsprong en Verspreiding van Kennis

Volgens de tekst vindt alle bestaande kennis haar oorsprong in Aryavarta (oud-India). Van daaruit verspreidde deze kennis zich eerst naar Egypte, daarna naar Griekenland, vervolgens naar het Europese continent en uiteindelijk naar Amerika en andere landen.

Het Verval na de Grote Oorlog

Na de Mahabharata ging alle kennis verloren. De studie van de Veda's en Shashtra's werd gestaakt. Brahmanen leerden slechts delen van de Veda's uit het hoofd, voldoende om ervan te kunnen leven. Zij onderwezen de Kshatriya's dat alleen zij (de Brahmanen) aanbeden moesten worden, en dat hemel of verlossing slechts bereikbaar was door dienstbaarheid aan de Brahmanen. Afwijken hiervan zou leiden tot de hel.

Misbruik van Macht door de Brahmanen

Swami ji vergelijkt deze Brahmanen met bedrieglijke Europese pastoors. De nieuwe doctrine stelde dat alleen geboorte bepaalde of je Brahmaan was, niet inzet of karakter. Ze overtuigden de koning ervan dat Brahmanen niet gestraft mochten worden. Door het vervalsen van de geschriften verwierven ze alle macht en bepaalden dat anderen niet naast hen mochten zitten, eten of drinken. Het volk werd hierdoor dom en volgzaam gemaakt.

Het Ontstaan van Sektarisme en Vervreemding van Vedische Praktijken

De kiem van traagheid, verwaarlozing, jaloezie en haat werd gelegd, wat de voedingsbodem werd voor de opkomst van de Vama Margis. Deze sekte introduceerde vlees- en visconsumptie, alcoholgebruik, het eten van lekkernijen en seksuele ongeremdheid als middelen tot verlossing. Binnen deze groep golden geen taboes op seksuele relaties. Vama Margis schreven de Veda's toe dat het doden van dieren in rituelen geen moord zou zijn. Zij introduceerden offers zoals de Gomedha (koeienoffer) en Ashwamedha (paardenoffer).

Reactie: Ontstaan van Jainisme en Boeddhisme

Deze praktijken leidden tot het ontstaan van het Jainisme en Boeddhisme. De Jains verzetten zich tegen dierenoffers en wisten bepaalde rituelen te verbieden. De redelijkheid van deze nieuwe religies trok veel volgelingen, zeker toen koningen zich aansloten. Zonder de Veda's te bestuderen, verboden deze sekten de studie ervan, overtuigd dat de Veda's de bron waren van Vama Margi-praktijken.

Beeldenverering en de Praktijken van de Jainies

Met de groei van het aantal volgelingen, vooral onder de werkende klasse en bedelmonniken, groeide de macht van de Jainies. Ze gingen in weelde leven en begonnen grote beelden van hun leraren (Tirthankara's) te aanbidden, waarmee de beeldenverering ontstond.

Shankaracharya's Hervorming en de Opkomst van Neo-Vedanta

Shankaracharya bestreed de Jains en bracht de studie van de Veda's en het dragen van het heilige koord terug. Hij besloot Jain-tempels te behouden en deze te gebruiken voor Vedisch onderwijs. Voor deze hervorming volledig was doorgevoerd, werd Shankara echter vergiftigd en gedood. Zijn dood voorkwam de brede verspreiding van kennis. Zijn volgelingen ontwikkelden de Neo-Vedanta-filosofie, waarin het universum als illusie wordt gezien en individuele zielen bij verlossing opgaan in Brahma. Swami ji verwerpt dit en benadrukt de drie-eenheid van de Vedische leer: Brahma (God), de individuele ziel, en de oermaterie (prakriti).

Kritiek op Beeldenverering en Sektarische Praktijken

Swami ji stelt dat beeldenverering nutteloos is; we zouden eer moeten betonen aan vijf goden: moeder, vader, leraar, leraren van humaniteit en echtgenoten. De tekst bespreekt hoe de sekte van Jaggan Nath mensen misleidt met trucs, zoals het hergebruiken van geofferde kokosnoten en illusies van wonderen.

In de tijd van koning Rama Chandra waren er geen tempels of lingams. Sektarische pandits hadden zoveel macht over de koningen dat zelfs bij dreiging van een invasie werd vertrouwd op de beelden om vijanden te verjagen.

Fraude, Bijgeloof en de Invloed van de Pandits

Op pagina 257 worden acht zogenaamde wonderen van de pandits beschreven. Plaatsen als Vrindavan worden geïdealiseerd als speelplaatsen van Krishna. Beeldenverering en pelgrimsoorden zijn niet terug te vinden in de Veda's. De mensen zijn aangeleerd voortdurend de naam van een zogenaamde god te chanten, terwijl de Yayur Ved stelt dat dit enkel het uitvoeren van rechtvaardige daden betekent.

Pandits schreven boeken, zoals de "Gurugita", waarin de aanbidding van de pandit centraal staat. Op pagina 263 wordt verteld hoe het scheppingsverhaal van Shiva en de aanbidding

van de lingam zijn ontstaan. Ook worden de verhalen van de Bhagvat Purana beschreven als verzinsels.

Aanpassing van Astrologie en Magische Rituelen

Volgens Swami ji is de astrologie door de pandits vervuild; verschillende hymnes zouden invloed hebben op planeten, wat het lot van mensen bepaalt. In werkelijkheid hebben planeten en sterren slechts natuurlijke invloed, zoals de zon op de seizoenen.

In de Garur Purana wordt gesproken over Yama raja en zijn hulpjes, die zielen na de dood ophalen. Ongeleerde mensen worden bang gemaakt, waardoor de pandits hun macht kunnen behouden.

Voorbeelden van Fraude en Bijgelovige Rituelen

Een bekende praktijk is de "Gaudhaan": het schenken van een koe aan de pandit om de ziel van een overledene te helpen de rivier Vaitrenee over te steken. Soms werd een echte koe geëist, tegenwoordig een gouden koe of geld. Op pagina 274 worden meer voorbeelden van deze praktijken gegeven.

Swami ji wijst erop dat de Garura, Tantra en Purana's tegenstrijdig zijn aan de Veda's. Zelfs de voorgeschreven vastendagen verschillen. De fraude rondom de Ekadhasi wordt besproken.

De Gevolgen van Beeldenverering en Sektarisme voor India

Beeldenverering wordt aangewezen als de belangrijkste reden voor de teloorgang van kennis in India. De Vama Margis waren hierin het ergst. Uit deze groep ontstonden de Aghoris, die mensenvlees eten, en de Choli Margis, die rituelen hadden waarin seks met moeder of dochter voorkwam. Verschillende sekten, zoals de Shivitees, verschillen onderling zelfs over de wijze waarop een tilak moet worden aangebracht.

Andere besproken sekten zijn onder meer de Khaki, Vaishnavites, Shivitis, Rukhars, Sukkars, Godaryes, Jamatwala en de sekte van Kabir, die zelfs objecten als bedden en lampen aanbidden. Kabir introduceerde eigen hymnes toen geleerden hem weigerden te onderwijzen.

De Opkomst van Nieuwe Sektarische Stromingen

De sekte van Guru Nanak en zijn opvolgers, waaronder Guru Gobind, introduceerden voor de Sikhs vijf kakers. Deze vijf kenmerken waren ooit nuttig, maar zijn nu slechts symbolen. De Dadupanthee en Rama Charan sekten geloven in de kracht van het herhalen van de naam "Rama". In de Gosaeen-sekte, waar Krishna wordt aanbeden, geldt de regel dat de vrouw van een pasgehuwde eerst gemeenschap moet hebben met de leider.

Andere stromingen, zoals de Brahma en Prathna samaj, missen vaderlandsliefde en kopiëren christelijke gebruiken. Swami ji benoemt twaalf punten van de Europeanen die tot hun ontwikkeling hebben geleid en legt op pagina 307 de methode van geloofsvergelijking uit.

De Invloed van de Kali Yuga en het Behoud van Onwetendheid

De fraude-pandits houden mensen dom door te stellen dat ellende onvermijdelijk is in de Kali yuga, terwijl yuga's slechts tijdsperiodes zijn zonder invloed op recht of onrecht. Goed en kwaad worden bepaald door mensen, niet door de tijd.

Overzicht van de Arya Heersers

Het hoofdstuk sluit af met een overzicht van 124 Arya heersers, die samen een periode van 4157 jaren hebben geregeerd.

Hoofdstuk 12 Expositie en Weerlegging van Charvaka, Boeddhisme en Jainisme

In dit hoofdstuk behandelt Swamiji drie atheïstische stromingen: het Charvaka, het Boeddhisme en het Jainisme. Hij benadrukt dat het ontstaan van het Boeddhisme en Jainisme volgt op de sektes van de Shivite en Vama Margis. Swamiji vindt het van groot belang dat discussies over deze religies plaatsvinden in een vriendelijke en respectvolle sfeer, zowel mondeling als schriftelijk.

De Leer van Charvaka

Het hoofdstuk opent met de opvattingen van Vrihaspati, de grondlegger van het Charvaka geloof. Volgens hem houdt alles op te bestaan wanneer het lichaam wordt verbrand; er is geen leven na de dood en de ziel bestaat niet. Swamiji weerlegt deze gedachte door te stellen dat alles wat vernietigd wordt, in een andere vorm blijft voortbestaan en nooit volledig verdwijnt.

Charvaka-volgelingen stellen dat de Veda's zijn geschreven door boeven en onwetenden. In het hoofdstuk worden elf vragen aan de Vedische filosofie gesteld om deze te weerleggen, waaronder het idee dat het universum uit zichzelf is ontstaan en dat de elementen spontaan zijn gaan verbinden en vervormen. Swamiji pareert deze argumenten met de vraag waarom er nu geen nieuwe zonnen en manen ontstaan als dit werkelijk zo is. Volgens hem is er een bewust wezen nodig om orde en samenhang in het universum te brengen. Hij merkt op dat deze sektes de Veda nooit bestudeerd hebben en geen contact hebben gehad met ware geleerden, maar zich vooral baseren op de gebruiken van andere sektes zoals de Vama Margis.

De etymologische betekenis van Charvaka is "sluw persoon die welbespraakt is en geniet van ruzie maken". Overeenkomsten tussen Charvaka, Boeddhisten en Jains zijn: atheïsme, het verwerpen van Ishwar en de Veda's, vijandigheid tegenover andere geloven, geloof in de werking van zes handelingen, en het ontbreken van geloof in een eerste oorzaak van het bestaan.

Het Boeddhisme: Stromingen en Kritiek

Het Boeddhisme kent vier hoofdvormen, die allen na de dood van de Buddha zijn ontstaan:

- Madhyamaka: Alles is van voorbijgaande aard.
- Yogachara: Plezier leidt tot verdriet.
- Sautrantika: Objecten kunnen alleen door hun eigenschappen worden gekend.
- Vaibhasika: Alleen het niet-zijn bestaat.

Swamiji weerlegt deze vormen op pagina 328 van de vertaling. Zowel Jains als Boeddhisten geloven in Tirthankara's, oftewel perfecte wezens of incarnaties, en in bevrijding van de ziel door het elimineren van begeerte naar wereldse zaken. Dit leidt volgens hen tot nirvana: het niets of de uitsterving van de ziel.

Het Boeddhisme leert dat het aardse leven bestaat uit pijn en verdriet, waardoor men zich moet bevrijden van wereldse zorgen. Volgelingen zijn verplicht te geloven in de inzichten van hun leraren, zoals de Buddha. Verlossing wordt bereikt via aanbidding van de twaalf plaatsen (Dwadash Aptana Puja), waaronder de vijf zintuigen en vijf organen van actie.

Swamiji stelt dat het leven niet alleen uit pijn bestaat, omdat mensen anders niet actief zouden streven naar vervulling van verlangens en zorg voor hun lichaam.

Boeddhisten vereren hun leraren, maar ontkennen het bestaan van een eeuwige superieure Geest, Ishwar. Swamiji vraagt zich af waar hun leraren hun wijsheid vandaan halen, als ze niet geloven in een hogere oorzaak. Volgens hem kan een gevolg niet bestaan zonder een oorzaak.

Het Jainisme: Principes en Kritiek

De Jains onderscheiden twee entiteiten: een met bewustzijn en een zonder. Ze verwerpen het bestaan van een schepper van het universum. De ziel is volgens hen het hoogste licht en kan gerealiseerd worden door Yoga. In feite zijn het Jainisme en Boeddhisme synoniem aan elkaar. Sommige Boeddhisten zijn Vama Margis omdat ze vlees eten en alcohol drinken. Beide geloven in Gautama als de Boeddha. Jains geloven dat de ziel na het verlaten van het lichaam zelf God wordt, en hun Tirthankara's, die verlossing hebben bereikt, zijn god geworden. De eeuwige Ishwar wordt door hen afgewezen.

Swamiji stelt de vraag: als er geen Ishwar bestaat, wie heeft dan het menselijk lichaam, dat zo perfect in elkaar zit, ontworpen? De Jains wijzen het Opperwezen af omdat deze niet via de zintuigen waargenomen kan worden. Swamiji legt uit dat het Opperwezen slechts door een zuivere ziel, door beoefening van Yoga, ervaren kan worden.

De Discussie over Theïsme en Atheïsme

Op pagina 338 van de vertaling bestrijdt Swamiji de beweringen van de Jain dat er geen eeuwig Opperwezen is als oorzaak van het universum. Hij vraagt zich af wat het nut is van ouders en benoemt de oorspronkelijke mensen als Aishwarya Srishti, die zonder seksuele omgang zijn ontstaan.

Jains beweren dat het universum geen maker kent, geen begin en geen einde heeft. Swamiji stelt dat alles wat bestaat uit een combinatie van elementen, noodzakelijk een begin en een einde moet hebben. Volgens hem waren de grondleggers van het Jainisme niet bekend met geografie en astronomie.

De Jains geloven bijvoorbeeld dat de aarde een ziel heeft en dat er wezens zijn met lichamen van water. In hun heilige boek, de Rat Naar Bhaga, staan absurde beweringen, zoals schorpioenen, muggen en vliegen met een Yojana (8 mijl) lang lichaam en onrealistische leeftijden. Volgens Swamiji is het idee dat de ziel net als het lichaam kan uitzetten absurd, omdat de ziel zo fijn is dat ze zelfs in een atoom kan vertoeven.

Sociale Praktijken en Kritiek op Jainisme

Op pagina 121 van de Vive Ksar staat dat het Jains verboden is om mensen van andere geloven te prijzen, te begroeten, met hen te spreken, hen voedsel en kleding te geven of hen te helpen met hun puja. Dit bevordert haat en vijandigheid tegenover anderen. Jains moedigen volgelingen aan om contact met andere religies te vermijden en stellen dat alleen volgelingen van het Jainisme goed zijn, ongeacht hun gedrag.

In het boek Prakara Ratnakar wordt gesteld dat alle andere geloven en leraren vals zijn. Hoewel genade en geweldloosheid als pijlers worden genoemd, tonen de Jains volgens Swamiji vooral genade voor kleine wezens, maar niet voor mensen van andere religies. Er worden voortdurend verzen aangehaald die anderen veroordelen en volgelingen aansporen het Jainisme boven alles te stellen.

Absurditeiten worden beschreven, zoals het verbod op landbouw en handel, claims over het water van onsterfelijkheid in de tombe van Gautam, en het idee dat aanbidding van Tirthankara-beelden leidt tot bevrijding uit de hel. Door hun leraren te aanbidden, zijn de Jains begonnen met beeldenverering in India.

Ook binnen het Jainisme bestaan er twee stromingen: de Digmanbars en de Skwetambar (Yatisa), waarbij de laatste stelt dat vrouwen ook verlossing kunnen bereiken. Het uittrekken van haar als praktijk lijkt weinig met geweldloosheid te maken te hebben. Het gebruik van een doek voor de mond om het doden van kleine wezens te voorkomen is volgens Swamiji absurd, aangezien de ziel eeuwig is en nooit sterft.

Op pagina 364 wordt uitgelegd hoe men zonder pijn door het leven kan gaan. Op pagina 166 en 167 worden de 24 hoofdleraren geëerd, met absurde beweringen over hun lengte en leeftijd. Jains geloven dat er op aarde 492 zonnen en 482 manen zijn.

Hoofdstuk 13 Kritische Beschouwing van het Christendom

De Bijbel en de Koran als Menselijk Werk

Swamiji stelt nadrukkelijk dat zowel de Bijbel als de Koran geen goddelijke openbaringen zijn, maar voortkomen uit menselijk handelen. Dit wordt volgens hem duidelijk wanneer men kritisch kijkt naar de verzen en de commentaren daarop. Swami Dayanand moedigt iedereen aan om eerst de heilige boeken van alle religies grondig te bestuderen, alvorens er een oordeel over te vellen of erover te publiceren.

Genesis: Schepping en Onvolkomenheden

Het commentaar van Swamiji op het Christendom en de Bijbel begint bij de eerste twee verzen van Genesis, waarin de schepping van hemel en aarde wordt beschreven. Hij merkt op dat het uit deze tekst niet duidelijk wordt of er eerder een schepping is geweest of dat er na de dag des oordeels een nieuwe schepping zal volgen. Swamiji wijst op de beschrijving van de hemel als een soort plafond boven ons, terwijl in werkelijkheid de lucht doorzichtig is en geen vaste materie bevat. Volgens hem kan er geen hemel bestaan zoals in Genesis wordt beschreven.

De aarde wordt beschreven als woest en ledig, wat volgens Swamiji impliceert dat God niet almachtig of alwetend is, aangezien een volmaakte god nooit iets onvolmaakts zou scheppen. In de Vedische religie is Gods kennis immers volmaakt en komt de schepping direct tot stand zoals het hoort.

In de verzen 3 en 4 van Genesis 1 wordt gesteld dat God het licht schiep en pas daarna zag dat het goed was. Swamiji vraagt zich af waarom een alwetende God niet van tevoren wist dat het licht goed zou zijn. Dit suggereert volgens hem een gebrek aan volmaakte kennis bij God.

De Schepping van de Mens

Swamiji zet vraagtekens bij het idee dat God de mens naar zijn evenbeeld heeft geschapen. Als dit zo was, waarom heeft de mens dan niet alle goddelijke eigenschappen, zoals alwetendheid en het vermogen om leven te scheppen? Volgens de Bijbel bestond er voor de schepping niets behalve God, wat betekent dat het universum alle eigenschappen van God zou moeten bezitten. Ook het verhaal van de schepping van Eva uit de rib van Adam roept vragen op, zoals waarom mensen dan niet allemaal een rib missen.

De aanwezigheid van de slang en Satan in het hof van Eden wordt eveneens bekritiseerd. Swamiji vraagt zich af waarom een almachtige God wezens zou scheppen die kwaad in de wereld brengen, en waarom God het eten van de boom van kennis en eeuwig leven verbood als hij wist wat er zou gebeuren.

God als Menselijke Figuur in de Bijbel

De Bijbel beschrijft God met menselijke eigenschappen, zoals jaloezie en onwetendheid. Swamiji stelt dat veel verhalen, zoals die over Kaïn en Abel, de zonen van God, en de ark van Noah, laten zien dat de Bijbel het werk is van mensen, niet van een almachtige god. Het

idee dat God vlees en vet van dieren aanvaardt en zijn voorkeur uitspreekt voor bepaalde offers, bevestigt volgens Swamiji dat het om menselijke verhalen gaat.

Ook het bouwen van altaren, het brengen van vuuroffers, en het feit dat God ruikt en spreekt, wijzen volgens Swamiji op een antropomorfe weergave van God. Verhalen uit Exodus, waarin Mozes een Egyptenaar doodt en God de deuren met bloed markeert, tonen volgens hem de menselijke en wrede kant van de grondleggers van het geloof.

Wreedheid en Onmogelijke Gebeurtenissen

De Bijbel bevat volgens Swamiji vele verhalen waarin wreedheid en onmogelijke gebeurtenissen centraal staan, zoals het doden van de Egyptische zuigelingen, het splijten van de zee, en de eisen van God voor vleesoffers. Swamiji betwijfelt of dit het gedrag is van een genadige en almachtige God.

Het gebod van besnijdenis en het offeren van dieren worden gezien als menselijke praktijken die niet bij een volmaakte god passen. Swamiji vraagt zich af waarom een alwetende God zou verlangen naar handelingen als besnijdenis en dierlijke offers.

Kritiek op het Nieuwe Testament

Over het Nieuwe Testament stelt Swamiji dat het idee van de maagdelijke geboorte van Jezus niet past bij de natuurwetten. Hij suggereert dat het verhaal rond de geboorte van Jezus mogelijk is verzonnen door Maria of door de kerk om macht uit te oefenen over het volk. Ook wordt betwijfeld of Jezus daadwerkelijk bovennatuurlijke krachten had, aangezien zijn volgelingen vandaag de dag geen wonderen kunnen verrichten.

Swamiji wijst erop dat het verzamelen van rijkdommen door christenen in strijd is met de leer van Jezus, die oproept tot armoede en het weggeven van bezit. Hij stelt dat veel verhalen over wonderen in de Bijbel overeenkomen met verhalen uit India en vraagt zich af waarom westerlingen die niet willen aannemen.

Oordelen, Zonden en Hemel en Hel

Swamiji wijst op de onrechtvaardigheid van het oordeel op de dag des oordeels en het idee van een eeuwige hemel en hel. Hij stelt dat straffen en beloningen naar verhouding van de daad zouden moeten zijn, wat niet terug te vinden is in de Bijbel. Ook de partijdigheid in het oordeel, waarbij de zonden van de Israëlieten sneller worden vergeven, wordt bekritiseerd.

Wonderen, Satan en Beeldenverering

De vele wonderen in de Bijbel, zoals het vervloeken van de vijgeboom en het vallen van stenen uit de hemel, worden door Swamiji als strijdig met de natuurwetten beschouwd. Hij vindt het opmerkelijk dat de christelijke God niet in staat is om de duivel te beheersen en dat Jezus niet kon voorkomen dat zijn discipelen hem verrieden. Het idee dat men het vlees en bloed van Jezus moet eten en drinken, noemt Swamiji weezinwekkend.

Swamiji beschouwt Jezus als een gewoon mens zonder bovennatuurlijke krachten. Hij stelt dat het geloof in Jezus als almachtige niet overeenkomt met de verhalen waarin Jezus machteloos was tegenover onrecht. De opstanding van Jezus wordt in twijfel getrokken vanwege de natuurwetten en het idee dat God ook de schepper van Satan moet zijn als hij alles heeft geschapen.

In het evangelie van Johannes wordt beschreven dat niemand God kan bereiken zonder tussenkomst van Jezus, wat volgens Swamiji neerkomt op zelfverheerlijking. De beschrijving van de hemel met beeldenverering, wierook, en voedseloffers lijkt sterk op praktijken uit India.

Oorlog, Wraak en Hemelbeschrijvingen

Swamiji benadrukt dat het christendom volgens de Bijbel en de geschiedenis constant in oorlog is, hetgeen terug te zien is in de afgelopen tweeduizend jaar. Ook in de hemel, zoals beschreven door Johannes, vinden oorlogen plaats tussen engelen en de draak. God slaagt er niet in Satan te verslaan en verbant hem naar de aarde, waardoor de mens wordt blootgesteld aan verleiding.

De hemelbeschrijvingen van Johannes bevatten absurde details, zoals oorlogen, tempels, paarden en offers. Swamiji vraagt zich af wat deze dieren eten in de hemel en wat er met hun mest gebeurt. Ook wordt het idee van beeldenverering in de hemel aangehaald als voorbeeld van de overeenkomsten met Indiase rituelen.

Slotbeschouwing

Swamiji concludeert dat de christelijke God volgens de Bijbelse verhalen een menselijk figuur is met gebreken, dat de Bijbel vol staat met tegenstrijdigheden en onmogelijke gebeurtenissen, en dat veel religieuze praktijken en opvattingen zijn overgenomen van oudere tradities. Hij vraagt zich af waarom zoveel mensen de Bijbel nog steeds accepteren, ondanks de vele inconsistenties en wreedheden die in het boek te vinden zijn.

Hoofdstuk 14 Kritische Beschouwing van de Koran en de Islamitische Tradities

De Autoriteit van de Koran en Swamiji's Doelstellingen

Alle stromingen binnen de islam erkennen de Koran als ultieme autoriteit. Swamiji's doel is echter het verheffen van de mensheid en het helpen onderscheiden van waarheid en onwaarheid binnen de heersende religies. Zijn wens is het verdwijnen van kwezelarij, koppigheid, jaloezie, kwaadwilligheid en haat uit de samenleving.

Genade en Dierenrechten in de Koran

De Koran begint met de boodschap dat Allah de barmhartige en genadevolle is. Swamiji stelt hier kritische vragen bij: hoe kan het dat in dezelfde Koran wordt toegestaan dat andere wezens, zoals dieren, gedood en opgegeten mogen worden? Zijn dieren dan niet onschuldig? Volgens Swamiji kan Allah nooit de ware genadevolle zijn als hij geen genade toont aan dieren.

Uit deze overweging volgt de conclusie dat de Koran niet het woord van God kan zijn, omdat er geen gelijkwaardige liefde en genade wordt getoond aan alle schepselen, inclusief dieren en niet-moslims. Een ware God zou immers alle wezens met gelijke liefde behandelen.

Het Oordeel en de Rechtvaardigheid van Allah

In de Koran wordt Allah de meester van de dag des oordeels genoemd. Swamiji vraagt zich af waarom God het oordeel uitstelt tot de laatste dag, terwijl mensen dagelijks sterven en beoordeeld zouden kunnen worden. Verder wijst hij op het feit dat moslims wedergeboorte verwerpen, wat vragen oproept over rechtvaardigheid: waarom wordt de ene mens rijk geboren en de ander arm? Is Allah partijdig als hij sommige mensen bevoordeelt en anderen straft?

Taal en Toegankelijkheid van Heilige Schriften

De Koran is geschreven in het Arabisch, waardoor Arabieren een voorsprong hebben in het begrijpen en lezen ervan. De Veda's zijn daarentegen in het Sanskriet geschreven, een taal die voor alle volkeren even toegankelijk of moeilijk is. Volgens Swamiji heeft daardoor geen enkel volk een voordeel bij het begrijpen van de Veda's.

Geloof, Vrije Wil en Voorbeschikking

In het boek Al Baqarah wordt gesteld dat Allah de harten, ogen en oren van ongelovigen verzegelt. Swamiji vraagt zich af hoe deze mensen zich dan ooit kunnen bekeren en of zij wel eerlijk een kans krijgen. Volgens de Koran zullen zelfs rechtvaardige ongelovigen lijden. Dit roept de vraag op of er bij moslims en christenen dan geen slechte mensen bestaan.

Hemel en Hel: Vergelijkingen en Kritiek

Net als in de Koran wordt in de Purana's beschreven dat niet-gelovigen in de hel belanden. Swamiji vraagt zich af of het vuur in de hel van een andere soort is dan op aarde, en of we niet eerder bang moeten zijn voor het vuur op aarde zelf.

Het paradijs in de Koran lijkt op aardse idealen: er zijn tuinen, rivieren en reine metgezellen. Het belangrijkste verschil is dat men er niet sterft en opnieuw geboren wordt. Swamiji zet vraagtekens bij de rol van vrouwen in het paradijs en vergelijkt dit met het paradijs van Krishna, waar vrouwen hoog in aanzien staan.

Het Verhaal van Iblies en de Schepping

Swamiji wijst erop dat Allah Iblies opdraagt Adam te erkennen, maar dat Iblies weigert. Hij vraagt zich af waarom Allah dit niet van tevoren wist en waarom Allah niet machtig genoeg lijkt om Iblies te weerhouden. Ook in de Koran wordt Adam en Eva uit het hof van Eden gezet, net als in de Bijbel. Swamiji vraagt zich af waarom Allah een verboden boom in de tuin plaatste en waar het paradijs zich bevindt.

De Noodzaak van Meerdere Heilige Boeken

Volgens Al Baqarah heeft Allah Mozes al een boek gegeven. Swamiji vraagt zich dan af waarom de Koran überhaupt nodig was. Was het boek van Mozes incompleet? Ook wordt in de Koran beschreven dat Allah doden laat herrijzen, maar Swamiji vraagt zich af waarom dit nu niet meer gebeurt.

Eeuwigheid van Hemel en Hel

Het idee van een eeuwig verblijf in hemel of hel wordt bekritiseerd: menselijke daden zijn immers uniek en veranderlijk. Swamiji vraagt zich af hoe Allah kan beslissen wie waar terecht komt en of eeuwige beloning of straf wel rechtvaardig is. Bovendien lijkt het eeuwig genieten in het paradijs uiteindelijk saai te worden.

De Status van Niet-moslims en Wonderen

De Koran noemt niet-moslims ongelovigen, net als andere religies dat doen met buitenstaanders. Swamiji vraagt zich af wie er gelijk heeft. Ook in de Koran verricht Mozes wonderen, maar Allah lijkt net als de God van de Bijbel niet alwetend te zijn.

De Macht van Allah en Vragen over zijn Almacht

De Koran stelt dat Allah uit wil kan scheppen. Swamiji vraagt zich af waarmee Allah scheidt als er volgens de Koran voor hem niets bestond. Als Allah almachtig is, kan hij dan een andere Allah maken of zichzelf vernietigen?

Afgoderij en Rituelen

Swamiji noemt het aanbidden van de heilige moskee een vorm van afgoderij: moslims vereren een groot beeld (de Ka'ba), terwijl anderen kleine beelden vereren. Ook worden dierenoffers toegestaan, vergelijkbaar met andere tradities.

Vasten en Rituelen

De ramadan wordt vergeleken met de Chandrayana-vasten uit de Puranas. Swamiji merkt op dat deze vastenmethodes verschillen in essentie en dat de ramadan tegen de natuurwetten is, omdat men 's avonds eet en overdag niet.

Oorlog, Vrouwbeeld en Sociale Verhoudingen

Verzen in de Koran roepen op tot strijd tegen niet-moslams. Swamiji wijst op het ontbreken van morele of ethische motieven voor beloning: Allah beloont en straft wie hij wil. Daarnaast eist de Koran dat niet-moslams die met moslimvrouwen willen trouwen eerst tot de islam toetreden. Vrouwen worden met akkers vergeleken en Allah vraagt een deel van de rijkdom van mensen.

Allah is volgens Swamiji de oorzaak van strijd tussen mensen; als hij zou willen kon hij die beëindigen. Het paradijs wordt opnieuw beschreven als een plaats met rivieren, tuinen en maagden, en Swamiji vraagt zich af waar deze maagden vandaan komen.

De Positie van Mohammed

Mohammed wordt in de Koran op één lijn gesteld met Allah: wie niet in Mohammed gelooft, belandt in de hel. Swamiji vraagt zich af waarom openbaringen in het verleden direct aan mensen werden gegeven, maar nu niet meer.

Vrije Wil en Goddelijke Dwang

Volgens de Koran laat Allah mensen dwalen of leidt hij hen juist, afhankelijk van hun bekering. Swamiji vraagt zich af waar de barmhartigheid van Allah hierin te vinden is. De verzen zijn totalitair: wie niet gelooft, wordt gestraft.

Het Probleem van het Kwaad

In de Koran discussiëren Allah en Iblies met elkaar. Swamiji vraagt zich af waarom Allah de duivel niet ten goede verandert, als hij werkelijk almachtig is.

Goddelijke Openbaringen en Oorlogsbuit

Allah toont zich aan Mozes, maar Swamiji stelt dat wat zichtbaar is voor het blote oog nooit het alomtegenwoordige goddelijke kan zijn. Oorlogsbuit wordt aan Allah en de boodschapper toegeschreven, wat Swamiji ziet als de bron van religieuze conflicten. Oproepen tot oorlog en bekeringsdrang zijn volgens hem kenmerkend voor de Koran.

Familie, Uitsluiting en Voorbestemming

De Koran spoort familieleden aan om degenen die de islam verlaten uit te sluiten. Als Allah de harten van mensen verzegelt, hoe kunnen zij dan ooit nog goed handelen?

Het Lot van Ongelovigen en Vragen over Maria

Alle ongelovigen gaan volgens de Koran naar de hel. Swamiji vraagt zich af waar het goddelijke boek nu is en wijst op de vergeving van zonden zolang men gelooft in Allah en

zijn boodschapper. Allah lijkt sterk op bepaalde hindoegoden omdat hij offers verlangt en rituelen voorschrijft.

Kritiek op Sociale en Seksuele Verhoudingen in het Paradijs

Swamiji bekritiseert de sociale en seksuele verhoudingen in het islamitische paradijs, waar mannen met veel vrouwen seks hebben. Hij vraagt zich af of dit niet tot ziektes leidt en hoe de eeuwige pracht van het paradijs standhoudt, aangezien alles wat is samengevoegd ooit weer uiteenvalt.

Volgens Swamiji heeft Mohammed de Arabieren in armoede hoop gegeven door het vooruitzicht op een paradijs vol rijkdommen en geneugten die in de woestijn ontbreken.

Praktische Vragen over het Paradijs

Swamiji stelt kritische vragen over het leven in het paradijs, zoals: wat doen mensen de hele dag? Waar komen de dieren vandaan, en wat gebeurt er met botten en afval? Hoe kan een ziel eeuwig bestaan als die gecreëerd is?

Hij vraagt zich ook af waarom er in het paradijs sprake is van bedienden en meesters, en of slavernij daar voortduurt. Wat gebeurt er met baby's als maagden zwanger raken, en wat hebben de jonge mannen en maagden gedaan om hun plek in het paradijs te verdienen?

Slotbeschouwing: Verlangen naar Universele Liefde en Vrede

Swamiji besluit met de hoop dat God genadig zal zijn voor alle mensen, zodat zij elkaar liefhebben, in vrede leven en elkaars geluk vergroten.